

[Finansministeren.]

er som bekendt dansk prins. Men det er som sagt noget, kongehuset selv har afgjort.

Om fordelingen af midlerne kan jeg ikke give konkrete oplysninger i dag. Det er angivet i lovforslaget, at det er til humanitære og sociale formål, pengene skal fordeles, og det må vi så se på til sin tid. Vi har jo visse erfaringer for, hvorledes man bør fordele sådanne penge, og der er allerede indkommet forskellige ansøgninger. Om Dansk Folkehjælp også skal med, kan jeg naturligvis ikke udtale mig om i dag, men det er da givet, at de kan komme under overvejelse såvel som alle andre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Skytte): Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold): Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om forhandling, udførsel og indførsel af æg og ægprodukter m. m.

(Lovforslaget (nr. 28) findes i tillæg A. sp. 1285, fremsættelsen i tidenden sp. 470).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Rasmussen: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til dette lovforslag. Loven, som blev vedtaget i 1965, indeholdt en bestemmelse om revision i indeværende folketingsår, og det er stort set en uændret forlængelse, landbrugsministeren har foreslået, idet han dog har indføjet et par mindre ændringer, der går ud på at dække et par huller i loven, som har været åbenbare for de allerfleste. Hvor meget der er smuttet igennem disse huller i årenes løb, er det naturligvis vanskeligt at sige noget om, men én ting er i hvert fald sikker: at de foreslåede ændringer ikke under nogen omstændigheder berører forbrugerne eller forbrugerpriserne. Forholdet er jo det, at

der er ingen, der tror på, at det blødkogte æg til morgencompletten er billigere hos den hotelvært, som henter sine æg ude i sin egen hønsegård et stykke ude i landet, end det er andre steder, og der er heller ingen, der tror på, at kagerne er billigere hos den bager, som har mulighed for at gøre det samme.

Det er altså et par småhuller, der lukkes, men i øvrigt kan man vel sige, at æg hører til den varegruppe, der kan betegnes som skøre sager, og forholdet er jo nok, at ligegyldigt hvad vi gør ved denne lov, vil det virke sådan — hvis jeg må drage den sammenligning — som når man slår en knytnæve hårdt ned i en kurv æg, at nogle vil forblive uskadede alligevel. Sådant vil det nok gå, uanset hvad vi gør ved denne lov, men jeg kan tilsige mit partis medvirken til en hurtig gennemførelse af de ændringer, der er foreslået, og lovens forlængelse.

Søren Jensen: Jeg kan stort set tilslutte mig de bemærkninger, hr. Chr. Rasmussen har gjort, men jeg vil alligevel føje lidt til.

Der har jo været lidt diskussion om denne lovgivning i tidens løb. Da vi i 1952 fik den gældende æglov, betød det et væsentligt skridt i retning af en forbedring af kvaliteten af æg til eksport. De landøkonomiske foreninger, heriblandt Landsudvalget for Fjerkræavl, ønskede på dette som på andre områder at give vor fødevarer-eksport det bedst mulige renommé, og det er opnået, hvilket bekræftes derved, at danske æg som andre danske fødevarer har været betalt med en overpris. Når det i dag kniber med afsætningen, har det som bekendt helt andre årsager.

Men det var også naturligt, at man tilstræbte en ændring i loven, så de samme kvalitetsbestemmelser kom til at gælde på hjemmemarkedet. Dette blev gennemført i 1962 sammen med hjemmemarkedsordningen for æg, og loven, som den fremtræder i dag, er en konsekvens af hjemmemarkedsordningen for æg og et led i landbrugets samlede hjemmemarkedsordninger, som mit parti finder værdifulde og derfor også har stemt for og ikke ønsker at udhule. Derfor kan vi også tiltræde landbrugsministerens forslag, der jo tilsigter, at flest muligt æg underkastes kvalitetskontrollen og hjem-